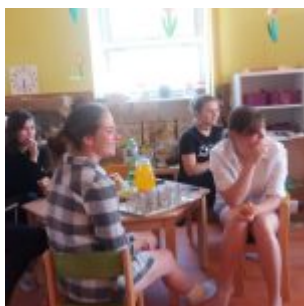

JIČÍN MĚSTO POHÁDEK

je obrovský festival. Svátek všech herců, pěvců, loutkařů, šprýmařů, divadelníků, kouzelníků, řečníků, čertíků, černokněžníků, tanečníků, tajtrlíků, profíků i amatérů – zkrátka všech lidí, kteří chtějí a umějí vyčarovat na dětských obličejích úsměv. Něco, u čeho jsme my z Hidraku jednoduše NEMOHLI chybět...

Když jsme ve čtvrtek ráno sedali do autobusu, nikdo z nás netušil, jak neuvěřitelný den máme před sebou. Vyrazili jsme po východu slunce a mohli po cestě sledovat, jak se svět kolem nás probouzí po dlouhé noci. Objížďky, které nás během celé cesty provázely, zajistily, že jsme se opravdu nenudili. Projížděli jsme skrz lesy, rozmanité vesnice i větší města.

„Za jak dlouho dokážete rozbalit kulisy, holky?“ nejprve nechápeme a chvíli tvá, než stočíme oči k hodinám. Pro obsypané jabloně a hrušně, pro krásná před podzimní pole, pro uklidňující les, bychom málem zapomněli na čas. A tak se poklidné čtvrteční ráno na chvíli změnilo v zdánlivě bezcílný

sprint. Vytáhnout kulisy, obléct kostýmy, zhluboka se nadechnout. Víme, že teď už si žádné zmatkování nemůžeme dovolit. Ještě nasadit co možná nejmilejší úsměv a už začínáme.

Obě představení, Čtyřlístek národních balad i loutkovou minihru Kašpárek a krejčík Jehlička, jsme hráli celkem dvakrát. Myslím, že můžeme, snad trochu neskromně, říct, že se všechna povedla víc, než dobře.

Mezi dopoledním a odpoledním programem jsme dostali osobní volno, ve kterém jsme si mohli krásný Jičín prohlédnout trochu podrobněji. Zavzpomínali jsme na večery, kdy jsme se zatajeným dechem sledovali kroky loupežníka Rumcajse, zašli se podívat na slavnou jičínskou bránu, trochu si zařádili a celkově při pohledu na všudypřítomné děti sem-tam trochu zapomínali, kolik je nám let. Konec konců – kdo by se zkoušel chovat dospěle, když nám po boku skotačil živý kašpárek?

Na festivalu jsme potkali spoustu malých diváků, kteří s námi krásně spolupracovali, poslouchali a hrát pro ně, byla opravdová radost. Čtvrtek byl důkazem toho, že když nesvítí slunce, můžeme tančit v dešti a i přes to, že nám počasí odpoledne úplně nepřálo, moc jsme si celý den užili.

Všichni doufáme, že se s nádherným Jičínem, malými diváky i s nezapomenutelnou atmosférou celého festivalu shledáme příští rok znovu.

Budeme se těšit.

Loutkařky ze 3.A